

4^e jaargang, no. 10
oktober 2025

In deze uitgave:

- Rusten binnen je grenzen
- Wereldbeheersers van deze duisternis (6)
- Openbaring in vogelvlucht (8)
- De kracht van onze persoonlijke heiliging voor anderen
- Wandelen door het Oude Testament (30)
- Is Jezus Christus God, mens of allebei tegelijk? (2)
- Misverstaan en verdraaiing van de Schrift
- Hagar, vijf lessen over afwijzing
- Heer, ik ben zo blij met uw komst op aarde
- Wat het volle evangelie inhoudt

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Rusten binnen je grenzen - Redactie
- 3 Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: MP3 van J.E. v.d. Brink
- 3 Wereldbeheersers van deze duisternis (6-slot) - J.E. v.d. Brink
- 4 Openbaring in vogelvlucht (8) - Toon van den Hoorn
- 6 De kracht van onze persoonlijke heiliging voor anderen - Pieter van Berkel
- 8 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 8 Wandelen door het Oude Testament (30) - Cees Visser
- 14 Is Jezus Christus God, mens of allebei tegelijk? (2) - Jildert de Boer
- 16 Misverstaan en verdraaiing van de Schrift - Piet Guijt
- 17 Hagar, vijf lessen over afwijzing - Gerard Wassink
- 20 Heer, ik ben zo blij met uw komst op aarde - Christiana v/d Velde
- 21 Wat het volle evangelie inhoudt - Jildert de Boer
- 21 Deel 2 serie 'Het volle evangelie' - Redactie
- 22 Gedicht: Genade door Gerrit van Ek
- 22 Mededelingen, websites, colofon

VAN DE REDACTIE: RUSTEN BINNEN JE GRENZEN

Lichaamsgrenzen hebben we allemaal, maar er is onderling veel verschil. De ene persoon kan veel aan, de ander wat minder. We leven in een aards lichaam en dat aardse vat is kwetsbaar en we hebben te maken met een vernederd lichaam dat zijn beperkingen heeft. We kunnen niet 'alles' en daarom is het van belang onze grenzen te bewaken, anders gaat - zagezegd - ons lampje uit.

Maar of we nu sterk(er) zijn of zwak(ke), we weten dat we allemaal naast werk en inspanning ook rust en ontspanning nodig hebben. In theorie weten we wel dat er tussen die twee balans behoort te zijn, willen we onszelf wel bevinden. Maar de allermeeften van ons hebben ook ervaren dat de praktijk weerbarstig is. Veel mensen - ook christenen - zijn druk, of in elk geval maken we ons (te) druk. En we kennen het gezegde: overal waar 'te' voor staat is niet goed, behalve tevreden. We leven in een flitsende maatschappij en we 'moeten' van alles. Sociale media hebben tegenwoordig een sterke invloed en de impact daarvan geldt niet alleen jongeren, maar ook ouderen. Zelfs mensen die - net als ik - met pensioen zijn gegaan merken dat hun tijd - na het werken via banen in de samenleving - al gauw weer (in)gevuld wordt, al kun je uiteraard daar zelf keuzes in maken.

We kunnen ons afvragen of al die 'drukte bij elkaar' niet in mindering komt op onze inzet in een christelijke gemeente. Of nog dichterbij onszelf: ons lichaam gebruiken we om actief te zijn: thuis, in de gemeente, op ons werk, in onze omgeving, in menselijke contacten, in onze vrije tijd. Maar het risico is dat we daarbij over onze lichaamsgrenzen heengaan.

We kunnen iets leren van een museum waarin schilderijen worden tentoongesteld. De schilderijen zitten allemaal in een lijst. Die omlijsting kan groot, middelmatig of klein zijn. Sommigen zijn klein en hangen in een hoekje en maken een bescheiden indruk. Anderen zijn geweldig groot en beslaan vele meters.

Zo is het ook met mensen. We zijn allemaal verschillend en we hebben diverse kwaliteiten en capaciteiten. We zijn als christenen allemaal geroepen om in de kracht van de Geest liefdevol, rechtvaardig en heilig te leven, maar we kunnen leren te rusten binnen onze eigen grenzen of onze eigen 'omlijsting' (naar het schilderijen-voorbeeld).

Blijven we daarbinnen, dan kunnen we Gods zegen en zijn vrede ervaren. Van Jezus lezen we dat Hij moe kon worden en desondanks kon Hij nog levend water geven (Joh. 4:6-14). Jezus bleef - op enkele uitzonderingen na - binnen de grenzen van het land Israël. Golgotha was hij slechts geroepen tot de verloren schapen van het huis van Israël (Matt. 15:24). Ondanks dat Hij Zich beperkte - in zijn vernederde lichaam zoals wij - had Hij het nodig te rusten, bijvoorbeeld door te gaan slapen onderin het schip. **'Hij kon immers niets doen van Zichzelf, of Hij moest het de Vader zien doen'** (Joh. 5:19,30).

Binnen onze grenzen, onze **'omlijsting'** kunnen wij beléven dat **'alle dingen medewerken ten goede voor hen die God liefhebben'** (Rom. 8:28). Soms gaan we om met mensen die veel meer uithoudingsvermogen dan wij hebben, of met mensen die veel minder slaap nodig hebben. Laten we niet jaloers zijn op een ander die veel meer kan. En laten we ook niet neerkijken op anderen die fysiek zwakker zijn dan wij. Het gaat erom ons niet te vergelijken met anderen, maar dat we rekening houden met de beperking van onze eigen kracht en vermogen. Dat geldt niet alleen lichamelijk, maar ook als het gaat om jagen naar hoge posities, carrière, drang, het zoeken naar meer, groter, beter, hoger en mooier op het aardse vlak. Een en ander kan zo gemakkelijk onze tijd en energie opslokken... en wij willen toch **'eerst het Koninkrijk van God zoeken?'**

Eén van onze voortrekkers in het volle evangelie, Henk van Pagee, worstelde ook met deze dingen, namelijk hoe zijn tijd en krachten te verdelen. Hij zei tegen mij schertsend, maar met een serieuze ondertoon: *"Ik doe wat ik doe, ik ben wat ik ben, dank zij de Heer en ibuprofen"* en: *"Mijn agenda is vol, niets is mij te dol, dank zij de Heer en paracetamol."* Kortom met de les: we kunnen niet blijven grijpen naar pijnstillers om op de been te blijven, maar we moeten eenvoudigweg gas terugnemen. Al is het waar wat Oral Roberts, die veel met zieken bad, eens zei: *"God heeft een grote zegen gelegd in een asperientje."* Ik merk zelf dat als ik maar ongeremd doorga met al mijn activiteiten, dat ik dan oploep tegen hoofdpijnen, dat slaat op mijn zwakke plek en ik raak zo ook mijn weerstand kwijt, als ik denk er meer dan 100% voor te 'moeten' gaan op welk gebied ook.

Onlangs zei ik tegen iemand: "ik houd soms te veel ballen tegelijk in de lucht." Daarop kwam de reactie: "je zegt 'soms', maar je bedoelt 'vaak'." Hij had eerlijk gezegd gelijk! Het jongleren met meer dan 3 ballen kunnen we beter overlaten aan goochelaars...

We kunnen met al ons 'gedoetje' God voor de voeten lopen en laten we niet vergeten dat we de duivel, de opjutter en afbrander bij uitstek, niet in de kaart moeten spelen. Daarom: wijsheid gewenst, om ook in de natuurlijke wereld te zoeken naar rust binnen onze grenzen. De Heer zegene je!

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Beste lezers en luisteraars,

In deze bijdrage de laatste schriftelijke versie van het Driebergen, gemeentekamp 1983.

Daarnaast een hele andere studie met de titel "Als ik zwak ben, ben ik machtig". Hele bekende woorden. De prediking start met de vraag van een zuster over hoe het nou komt dat er zo weinig zieken genezen. Een intrigerende vraag. De studie is van Br. J.E. van den Brink d.d. 10 januari 1982. Het mag dan wel een 'ouwetje' zijn, qua datum maar de inhoud heeft nog niets aan actualiteit ingeboet.

[19820110-0539-JEvdBrink-2cor12:9-10-Als ik zwak ben dan ben ik machtig](#)

VAN DE PIONIERS:

WERELDBEHEERSERS

VAN DEZE DUISTERNIS (6-slot)

Naar de MP3 van de studie op het gemeentekamp van de VEG Den Haag van 1983-07-29.

Door J.E. van den Brink

**Kwade geesten en Beëlzebul
Matt. 12:22-30**

Klik op de foto om te lezen over zijn leven en bediening

We gaan nu naar het laatste onderwerp. Dan gaan we eerst eens een klein gedeelte lezen uit Matteüs, daar staat boven:

Jezus en Beëlzebul

Matteüs 12:22-30 – Toen bracht men een bezetene tot Hem, die blind en stom was. En Hij genas hem, zodat de stomme sprak en zag. En al de scharen waren buiten zichzelf en zeiden: Dit is toch niet de Zoon van David? Maar de Farizeeën hoorden het en zeiden: Deze drijft de boze geesten slechts uit door Beëlzebul, de overste der geesten. Maar Hij kende hun gedachten en

zeide tot hen: Ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, gaat ten onder, en geen stad of huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden. En indien de satan de satan uitdrijft, is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal dan zijn koninkrijk kunnen standhouden? En indien Ik door Beëlzebul de boze geesten uitdrijf, door wie doen uw zonen het dan? Daarom zullen zij rechters over u zijn. Maar indien Ik door de Geest Gods de boze geesten uitdrijf, dan is het Koninkrijk Gods over u gekomen. Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst die sterke heeft gebonden? Dan zal hij zijn huis plunderen. Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstrooit.

Het verhaal begint met de mens, waarvan staat dat hij bezet gebied is, een demon bezet, staat er letterlijk. Toen bracht men een met een demonen bezet mens tot hem, die blind en stom was. Dus we hebben hier te maken met de slechte geestenwereld en met Jezus Christus die het evangelie van het Koninkrijk der hemelen ons gebracht heeft. En wij leven ook in een gedemoniseerde wereld.

Rekening houden met de geestenwereld

Dan is het voor ons de vraag: hoe is onze reactie op deze geestenwereld? Houden wij daar rekening mee? Een ongeestelijk mens ziet 'een stomme en blinde man.' En hij zal de natuurlijke middelen gebruiken. De Bijbel gaat daar nooit van uit, maar brengt het altijd over in de geestelijke wereld, alles wat afwijkt, alles beschadigd is, dat komt uit het rijk der duisternis.

En dat geldt niet alleen voor blindheid en stomheid, maar een mensenziel kan ook beschadigd zijn. Als men mensen bij Jezus brengt die beschadigd zijn, dan gebeurt dat zelfs nog in de synagoge, weet u wel, daar zat die man met die onreine geest. En zo kunnen er ook mensen zijn in onze eigen samenkomsten die bezet gebied zijn. Drankzuchtigen, mensen met onreine geesten, die opgejaagd worden. En dan zegt de Heer tot ons: wat doe je ermee? En als je zelf zo'n macht hebt, hoe bestrijd je die macht dan? Geloof je nu dat dat een geestelijke zaak is? Ben je je bewust dat je tegen een macht staat? Of zijn dat woorden, zinnen, frasen? Wat doe je nu als je kinderen bezet gebied zijn? Hoe reageer je daar nu op? Doe je dat nu op een bijbelse wijze? Of maak je je misschien kwaad? Dat is Beëlzebul uitdrijven door Beëlzebul. Of volg je het voorbeeld van Jezus? Want Hij zegt: ***Wees mijn navolgers, Ik heb een voorbeeld nagelaten.*** Lees [HIER](#) verder...

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (8)

Openbaring studie 8, 2^e studie over de hoofdlijn van het 7^e zegel (zie het schema).

Door Toon van den Hoorn

Even de voorgaande punten

1. Openbaring van de *eerste* zonen van God bij de eerste bazuin.
2. Openbaring van de antichrist bij de tweede bazuin, terwijl er weer meer zonen Gods openbaar komen op de prediking van die eerste zonen van God.
3. Omdat er nu absolute duidelijkheid is, gaat Babel ten onder.
4. De twee getuigen laten zich doden. Zij overwinnen de dood. De macht van duivel en dood over de gemeente is dan volledig tenietgedaan. De voltallige gemeente beërft de heerlijkheid van God op dat moment.
5. De wederkomst van Jezus Christus.
6. De opname van de gemeente.

1. Occulte transformatie van de antichristelijke gemeente

In punt 6 zien we de volheid van de gemeente en de opname. Hierop volgt een *reactie* van de antichristelijke gemeente.

Ook een volheid en opname. Deze volheid bestaat uit vreselijke dingen: de ware aard van de duivel komt tevoorschijn. Zeven schalen van gramschap worden uitgestort over de antichristelijke gemeente (Openb. 16). Duistere machten komen tot volheid in mensen in wie ze werken. Mensen die zich met hen verbonden hebben, krijgen deel aan de plagen waarvoor de zonen van God gewaarschuwd hebben.

De hele zaak wordt *tot het uiterste (volheid) opgedreven in mensen*, om lichaam en aardse zaken achter te laten. *In een geweldige seance stelt de antichristelijke gemeente zich op en trekt de hemel (=de lucht) in om de gemeente van Jezus Christus daar te ontmoeten.* Een laatste poging het werk van Jezus Christus met zijn gemeente alsnog te doen keren.

2. De slag bij Harmageddon

Nu beide legers opgesteld staan leidt dit tot de slag bij Harmageddon. Een strijd tussen Jezus Christus zelf en

de antichrist. Jezus gaat voorop. Hij is de ruiter op het witte paard. Hij gaat voorop met achter Hem ruiters op witte paarden (Openb. 19:14). De antichrist doet hetzelfde. Gaat ook voorop, met achter hem zijn volgelingen.

Het eindresultaat is duidelijk. 'Hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning' zegt Paulus in 2 Thess. 2:8.

In Openbaring 16:17 en 19:19 staat dezelfde strijd beschreven. Een strijd in de geestelijke wereld. Jezus Zelf neemt het voortouw. Komt Zelf oog in oog met de antichrist. Spreekt een machtswoord en ontwapent hem. Dat is het einde van het antichristelijke gebeuren.

3. Duizendjarig rijk

Hierna is *het herstel van de hele schepping* aan de orde. Dus, wat doet de gemeente? *Die komt met Jezus Christus uit de hemel op aarde. Zij begint daar het duizendjarig rijk.* Het duizendjarig rijk volgt dus op de slag bij Harmageddon.

Aan het antichristelijke gebeuren is een eind gemaakt. Tegelijkertijd is de satan in de afgrond geworpen. *Dan is er dus niets wat in negatieve zin vrij kan opereren.* Dan regeert *de hele verheerlijkte gemeente* met Jezus Christus duizend jaar *om alle dingen weer op te richten.*

Overal waar zich nog machten der duisternis in mensen verschansen, overal waar iets openbaar komt, daar zijn we bij. Mensen die dan nog leven op aarde kunnen bevrijd worden en kunnen tot volheid komen. Een heerlijke periode, waarin al het negatieve van heel de aarde verdwijnt. Herstel van *alle* schade. Wederoprichting *aller* dingen (Openbaring 20:1-6).

4. Dood opent zijn poorten/Gog en Magog

Wat moet er dan nog gebeuren?

Dan is er nog een dodenrijk met veel mensen die Jezus Christus nooit hebben ontmoet. De lichtzijde en de duistere zijde van het dodenrijk.

Daar zit satan gebonden en wel. Daar zit het hele leger van satan. *Jezus treedt het dodenrijk tegemoet met zijn heerscharen.* De dood is een heerser, geen strijder. De dood heeft het hele leger in zijn kerkers. Niemand kan dus strijden.

En wat doet de dood? De dood opent haar poorten/kerkers. Laat satan vrij en met hem zijn demonen. Geeft hen de opdracht: *vang dit voor mij op. Dat leger gaat niet op Jezus en de verheerlijkte gemeente aan. De verheerlijkte gemeente is niet meer te pakken.* Dat is bij Harmageddon gebleken.

Het probeert de mensen te verzamelen die in het duizendjarig rijk tot bekering, tot herstel tot bevrijding zijn gekomen. Dus onder de gemeente op aarde. *Anders dan bij Harmageddon is dit een confrontatie die zich op aarde afspeelt*. De 'verheerlijking' wordt hen door satan aangeboden, dat is de laatste verleiding. Dat is Gog en Magog.

De gemeente op aarde is de geliefde stad die beschermd wordt door de legerplaats der heiligen.

Dat is anders in het rijk der duisternis. Daar is satan zijn macht en kracht kwijt om een leidsman te zijn. Er ontstaat verwarring. Wat ingezet is tegen mensen *gaat nu onderling spelen*. Niemand wil zich meer onder de ander stellen. Het gaat eraan. Dat is ook Gog en Magog. Het rijk der duisternis loopt zichzelf te pletter. *Dit is dus geen laatste strijd, maar meer een laatste confrontatie*.

5. Het laatste oordeel

De verheerlijkte gemeente trekt zich terug in de geestelijke wereld om onder leiding van Jezus als verheerlijkte Heer het dodenrijk te betreden. *De dood moet nu alles loslaten*: zijn positie, macht, zijn greep over de doodsmachten, over zijn *hele* ordening. Het dodenrijk wordt zodoende opgeheven.

De gemeente van Jezus Christus maakt ieder los die snakt naar vrede, naar goedheid, die dorst en hongert naar gerechtigheid (Mat. 5:6). *Dan spreken we over de tweede opstanding*. Dat zijn al die mensen die geen deel kunnen hebben aan de eerste opstanding. Zij mogen in die tweede opstanding opnieuw levend worden. *En we spreken dan over het laatste oordeel*. Het allerlaatste, meer valt er niet te oordelen (= te scheiden).

6. Nieuwe hemel en nieuwe aarde

Dan is er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Op die nieuwe aarde kan genezing plaats vinden *voor allen die uit dat dodenrijk zijn gekomen*. Alles wat niet ontwikkeld is, gestagneerd is, komt tot volheid. Dit is de laatste fase waarin Jezus Christus als hersteller van bressen en herbouwer van bolwerken optreedt.

7. Huwelijk tussen God en de mensheid (God alles in allen)

Als alles voltooid is, draagt Jezus zijn koningschap aan God over. Dan onderwerpt Jezus Zich aan God die Hem alles onderworpen heeft. Zo kan God alles in allen worden. Hiermee begint een nieuwe periode. Paulus omschrijft dit *als de derde hemel*. *Een huwelijk tussen God en de in Jezus Christus verenigde mensheid, als*

vrouw van God. Hierdoor komt er een nog hogere relatie met God tot stand.

8. Tenslotte, nog eens in het kort

Alles waar we nu als gemeente voor staan: de Openbaring van de zonen Gods en de openbaring van de antichrist. Dat gaat parallel. Dat kunnen we niet tegenhouden. Dat gebeurt.

Een confrontatie, die uitloopt op de overwinning over de dood in de gemeente, wederkomst van Jezus Christus, gevolgd door actie van de antichrist in de slag bij Harmageddon. Dan breekt de periode aan waarin de gemeente als koning met Jezus Christus op de aarde heerst: het duizendjarig rijk. En aan het eind daarvan een overwinning over de dood (Gog en Magog), het laatste oordeel. Dan is er de nieuwe hemel en de nieuwe aarde + het laatste herstel van mensen. Hierna geeft Jezus zijn koningschap over aan God. Zo kan God alles in allen zijn (*de derde hemel*).

Ik hoop dat jullie de termen herkennen en *dit globale beeld voor jezelf vasthouden*. Maak het je eigen. Zodat je het niet meer door elkaar haalt. *Want het is echt niet moeilijk als je deze simpele volgorde maar vasthoudt*. In de komende studies werken we dit punt voor punt uit. We gaan verbanden zien, zaken uitdiepen, om zo een beeld te krijgen van alles waar we nu voor staan. We zullen merken: hoe dichter we bij een bepaalde situatie zijn gekomen, hoe nauwkeuriger we zien wat er aan de orde is.

Ik heb een groot verlangen om deze dingen niet alleen te bespreken, maar ze ook, naarmate wij verder gaan, te beleven! (*wordt vervolgd*).

[Overzicht studies Openbaringen](#)

[Schema zevende zegel Openbaring](#)

[19950607-2365b-TvdH-raamwerk 7e zegel2-\(op08\)](#)

DE DAAD BIJ HET WOORD:

DE KRACHT VAN ONZE PERSOONLIJKE HEILIGING VOOR ANDEREN

Door Pieter van Berkel

Onze heiliging bespoedigt 'de terugkomst van Jezus' in ons.

In voorgaande artikelen heb ik steeds gesproken over heiliging en het heiligen van ons leven.

Waarom steeds de nádrúk op dit onderwerp? Het is mijn stellige overtuiging, dat heiliging en reiniging van ons persoonlijk leven van 'levensbelang' zijn en wij ons ervan bewust moeten zijn/worden, dat ons heiligingsproces inderdaad *in leven is en blijft*. *Onze heiliging bespoedigt 'de terugkomst van Jezus' in ons.*

Hoe werkt dat dan? Door Hem onbaatzuchtig, van harte lief te hebben en... er voor te kiezen Zijn beeld gelijkvormig te worden. Door met een hartstochtelijk verlangen te blijven bidden voor nog meer late regen op onze persoonlijk akker, zodat we volledig vervuld worden met heilige Geest en worden zoals Jezus is. *Efeziërs 3:19b: opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods (NBG51).*

Hij komt terug: eerst IN ons en mij (*later pas: MET de zijnen, maar dat is nu niet het onderwerp*). De vraag is: "heeft de terugkomst van Jezus in ons écht onze prioriteit?" Kun je die terugkomst van de Heer in jouw leven tegenhouden? Zeker. Als je het kunt bespoedigen, kun je het ook vertragen of zelfs stoppen. Maar dit blijft een keuze van ieder persoonlijk. Ik wil dit bespoedigen door nauwgezet en bewust mijn persoonlijke relatie met God en Jezus te verdiepen. Ongeacht mijn persoonlijke omstandigheden en situatie leven naar Zijn Wil en Hem zichtbaar maken in mijn gezin en omgeving. Dat brengt ons op het onderwerp van dit artikel 'De kracht van onze persoonlijke heiliging voor anderen.'

Paulus predikte de boodschap van levensveranderende kracht

Paulus schrijft in 1 Korinthiërs 7:14 *Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig. (HSV)* Maar wat betekent deze tekst nu eigenlijk echt? Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moeten we deze tekst eerst proberen te plaatsen in de context van toen.

Nog jong in het geloof en waarschijnlijk worstelend met ingewikkelde situaties van een gemengd, gelovig huwelijk vroegen ze Paulus om uitleg. Paulus predikt in deze tekst de boodschap van levensveranderende kracht die zij dóór hun geloof in Jezus Christus aan hun niet gelovende partner en kinderen konden laten zien. Paulus spreekt hier over de krachtige goddelijke invloed die een gelovige kan hebben op hun niet of anders gelovende gezinsleden. Paulus leert hen hier, dat zij een belangrijke rol hebben in het scheppen van een goddelijk klimaat en... geestelijke voedingsbodem in hun gezin. Paulus leert hen, dat de andere gezinsleden hierdoor automatisch deel hebben/krijgen aan het klimaat en de zegen van God, ook al geloven zij niet of anders.

Het 'geheiligd zijn in' betekent niet dat zij automatisch gered zijn

Geheiligd zijn door de gelovige vrouw of man heeft een *diepgaande geestelijke betekenis en een invloed die we niet mogen onderschatten*. Soms bekruipt me het gevoel, dat veel christenen zich dat niet (meer) realiseren. Ik bedoel, dat het Woord van God voor christenen haar glans kan verliezen. Dat gebeurt o.a. als je *het Woord* rationeel tot je gaat nemen en je daardoor niet meer in staat bent het in je leven toe te passen.

Geheiligd zijn door de gelovige vrouw of man betekent, dat de niet gelovige of anders gelovende vrouw of man en kinderen hierdoor *apart gezet* worden voor het doel dat God óók met hun levens heeft. Het doel van hun verlossing en groei naar geestelijke volheid. Dit is het doel, dat Hij met ieder mens heeft.

Wat is in deze context dan de betekenis van het apart gezet zijn?

Het betekent, dat zij door de gelovige partner *het voorrecht* hebben in een gezonde geestelijke atmosfeer te kunnen leven en... in de zegen van God te kunnen delen. Dit kan er toe leiden, dat zij óók tot geloof komen. Het 'geheiligd zijn in' betekent dus *niet* dat zij automatisch gered zijn en tot het Koninkrijk van God behoren. Zij zullen uiteindelijk zelf die keuze moeten maken.

Kinderen van een gemengd, gelovig gezin worden door Paulus beschreven als heilig (óók apart gezet).

Dat betekent, dat zij door de gelovige partner óók mogen leven in een goddelijk klimaat en delen in de zegen van God.

Het verschil met de ongelovige of anders gelovende partner echter is, dat *zij* geborgen zijn in God *totdat* zij zelf het besef krijgen van goed en kwaad. Dit geldt voor

alle kinderen, waar ook ter wereld, of de ouders nu wel geloven of niet.

Ook zij zullen op dát moment een eigen persoonlijke keuze moeten maken voor God en Jezus om te kunnen gaan behoren tot het Koninkrijk van God.

Wat betekent dit dan in de praktijk?

Deze les was niet alleen voor toen, *maar is nog steeds springlevend vandaag.*

Ook wij hebben in onze gemeente en zuster-gemeenten misschien te maken met broeders of zusters die in een gemengd, gelovige relatie leven.

In de praktijk betekent dit, net als toen, dat de gelovige partner een positieve invloed kan hebben op de geestelijke ontwikkeling van hun niet of anders gelovende partner en kinderen. Hoe? Door consequent naar het beeld van Jezus te leven te handelen en te spreken (ik kom hier later nog op terug).

Misschien zijn er mensen in de gemeenten die in dit soort situaties leven. Dat is niet makkelijk! Belangrijk is dan, hoe wij als gemeenten hiermee omgaan. Heeft dit onze aandacht en dragen/ondersteunen wij die gezinnen in onze gebeden? Leven in een gemengd, gelovig gezin levert vaak complexe situaties op die wijsheid en inzicht vragen... en waar ook hulp van buitenaf nodig kan zijn. Laten we daarom als broer en zus in de Heer een open oog hebben voor die gezinnen en hen in onze gebeden, maar ook in de praktijk steunen. Ze hebben dit nodig!

Overigens geldt dit woord in *1 Korinthiërs 7:14* **net zo goed** voor huwelijken waar het hele gezin gelovig is. Ook zij hebben die levensveranderende kracht in zich, waardoor zij aan elkaar en de kinderen het goddelijke klimaat kunnen doorgeven.

Daden zijn vaak krachtiger dan woorden.

1 Petrus 3:1-2 Vrouwen, daarom moeten jullie ook je man bescheiden en met liefde dienen. Ook als je getrouwd bent met een man die nog niet gehoorzaam is aan het woord. Als hij ziet hoe jij leeft, zal hij in de Heer gaan geloven. Je hoeft daar geen woorden voor te gebruiken. Want hij zal zien dat je op een heilige manier leeft, vol ontzag voor God (BasisBijbel)

Overigens geldt dit natuurlijk ook andersom!

Dit versterkt de gedachte, dat we zonder woorden ook die levensveranderende kracht kunnen delen met (niet) gelovende partners en kinderen. Hoe? Door een voorbeeld te zijn in gedrag, spreken en handelen en op die manier de niet gelovende of anders gelovende partner te winnen voor het Koninkrijk van God.

Ik zie *helaas ook*, dat de gelovige partner soms met een overdaad aan 'preken' de ander probeert te overtuigen

(goedbedoeld opdringen noem ik dat), maar die daardoor juist gefrustreerd wordt. *Daden zijn vaak krachtiger dan woorden.* En dat is wat Petrus hier ook zegt.

Door volharding in de toewijding van de gelovige partner en... het gelovig gebed kan God de levens van de partner en het kroost veranderen. Daarom is het zo belangrijk, dat wij in onze gemeenten hier oog voor hebben, zodat we samen *met hen* deel kunnen uitmaken van hun gebed en hun diepe wens dat het hele gezin tot het Koninkrijk van God gaat behoren.

'Geheiligd zijn in' is ook van toepassing op mensen buiten het gezin

Veel christenen geloven, dat *'geheiligd zijn in'* alleen geldt voor gemengd, gelovige gezinnen. Dat komt omdat Paulus hierzo specifiek de nadruk op legt. Ikzelf trek die lijn verder door, ook naar mensen buiten het gezin, zoals familie, vrienden, kennissen waarmee je een goede band hebt.

Wij allen kunnen die levensveranderende kracht van God die in ons is met hen delen. Met of zonder woorden. Hoe? Door ons gedrag en liefdevolle houding naar hen en.... ons gebed en voorspraak voor hen bij de Vader. Zij mogen dan door jou óók het goddelijk klimaat en zegen - waarin jij leeft - ervaren. In geestelijke zin betekent dit, dat je hun geestelijke akker aan het voorbereiden bent en klaar maakt voor het zaad (het Woord van God). *Dán.... zijn ook die mensen in ons geheiligd!*

Uiteindelijk zullen ook zij - om tot het Koninkrijk van God te kunnen behoren - een persoonlijke keuze voor God en Jezus moeten maken.

Ook broeders en zusters kunnen geheiligd zijn in elkaar. Wij kunnen Gods levensveranderende kracht die in ons is óók delen met elkaar. Zelfs al zijn er onderlinge verschillen en zelfs al heb je soms het gevoel dat de ene persoon je beter ligt dan de ander.

Wij kunnen ook zoals Petrus dat zegt *een voorbeeld zijn met of zonder woorden.* Met nadruk noem ik hier het woord *kunnen* omdat dit een keuze is die niet iedereen maakt, helaas. Daarom is er nog vaak zoveel verdeeldheid onder broeders en zusters en gemeenten onderling.

God maakt geen onderscheid, dus zouden wij dan ook niet moeten doen?!

Hoe kunnen wij de akker van hen die in ons geheiligd zijn voorbereiden?

God wil *ons allemaal zo graag* betrekken in het herstel van Zijn schepping. Dat is niet straks, maar dat is nu. Jezus heeft ons die *opdracht* gegeven om te blijven

arbeiten op onze eigen geestelijke akker, maar óók op de akker van anderen die *in ons* zijn geheiligd.

Soms zullen we weerstand ondervinden van de niet gelovige man of vrouw, vriend(in) en anderen die in ons zijn geheiligd *door de omgang die je hebt met hen*. Weerstand kan zijn een afwijzende houding of een keihard *nee!* Dat zie je dan in hun houding en spreken. We behoeven ons daar door niet te laten intimideren. Gods kracht is vele malen sterker en... die kracht **is in ons** door Zijn Geest die in ons woont. Ik bid, dat wij allen hier volledig bewust van zijn/worden, zodat dit geen theorie is, maar een dagelijks ervaren. Bij weerstand en een keihard *'nee'* kunnen we op grond van het gezag dat wij van Jezus hebben gekregen *op dát moment* die weerspannige geest die deze mensen *'nee'* laat zeggen verwijzen naar het rijk der duisternis. En... wat in stilte in de natuurlijke wereld uitgesproken wordt, klinkt luid en duidelijk in de geestelijke wereld!

Tegelijkertijd bidden in de Geest voor een open en gewillig hart én... voorspraak blijven doen (te pleiten) met onuitsprekelijke verzuchtingen *voor hen die in ons zijn geheiligd*. Hiermee bewerken we dan hun persoonlijke akker voor en wordt deze klaar gemaakt om het zaad van God te ontvangen. Het moment van kiemen ontstaat, als zij zelf een persoonlijke keuze maken voor God en Jezus.

De opdracht van Jezus

Zo kunnen wij door God en Jezus ingezet worden en beantwoorden wij op deze manier aan die grote opdracht van Jezus te lezen in *Mattheüs 28:19: Ga er daarom op uit om alle volken tot mijn leerlingen te maken en ze te dopen in de Naam van Jezus.*

Daar hoeft je niet voor naar 'verwegistan', maar dat is in je eigen 'achtertuin' - lees gemeente- en leefomgeving.

Laten we daarom - broeder/zuster - ons nog meer bewust worden van al diegenen die in ons zijn geheiligd en... de levendmakende kracht van God die in ons is onder leiding van Zijn Geest laten functioneren in ons eigen leven en ten behoeve van al die levens die in ons zijn geheiligd. In Hem verbonden!

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

Terugdenkend aan de tijd dat we in de Pinksterkapel van de VEG Den Haag liederen oefenden, was één van de

enthousiaste voorzangers *Hilde Buizer*. Ze leerde ons nieuwe liederen aan waarvan ['I feel like going on'](#) nog duidelijk in mijn geheugen zit. Het idee was dat één van de zangers, tijdens een bidstond, dit lied zou aanheffen waarna de anderen van de jeugd zouden invallen en meezingen. Helaas heeft niemand dat gedurfd...

Daarnaast schreef ze zelf ook een aantal koren en twee liederen. Geen van deze (latere) liederen zijn digitaal opgenomen maar wel ooit in de gemeente vastgelegd. Hierbij enkele aanbiddingskoren van haar hand:

[Koor 128](#) (Doorgrond mij Here God), [Koor 130](#) (Aan U alleen), [Koor 131](#) ('k Wil in Uw nabijheid zijn), [Koor 132](#) (U bent Heer en wij eren U) en een koor van proclamatie [Koor 141](#) (Met mijn Heer vermag ik alles in Zijn kracht).

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (30)

Naar de MP3 van de bijbelstudie door Cees Visser op 2004-10-20 in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 32:22-32

Jakob komt in een nieuwe fase

Jakob nadert Kanaän. Hij moet nog slechts de Jabbok oversteken, een grensrivier van het land Kanaän,

een zijrivier van de Jordaan.

Met het feit dat hij Kanaän nadert, komt hij voor een nieuwe fase in zijn leven te staan. Na 21 jaar in Haran gewoond te hebben mag Jakob opnieuw zijn plaats in het land Kanaän innemen. Als een gezegende van de Heer, in wie God zijn belofte aangaande Abraham en Isaak wil voortzetten. Hij moest vluchten, alleen met een stok. En nu komt hij terug met grote have. Hij mag opnieuw in het door God beloofde land gaan wonen. Opdat de lijn van Abraham en Isaak doorloopt in deze derde aartsvader. Een belangrijk moment voor Jakob. Hij mag breken met het oude, loskomen van zijn oude vijanden, en zich volledig richten op het nieuwe.

Dat is een stevige klus voor Jakob. De occulte vijanden uit zijn voorgeslacht hebben hem alle jaren van zijn leven parten gespeeld. Hij is inmiddels 97 of 98 jaar. Dan ben je niet zo jong meer... al moeten we de leeftijden van *toen* niet vergelijken met de leeftijden van *nu*;

mensen werden in die tijd veel ouder. De vijand zit Jakob op zijn nek als hij het land nadert.

Gods engelen staan hem terzijde

Maar Gods engelen staan ook gereed. Jakob heeft die prachtige ervaring van Machanaïm nog vers in het geheugen: engelenlegers voor hem, naast hem, achter hem en rondom hem. Een dubbel leger van hemelse engelen staat hem terzijde.

Spanning voor de confrontatie

Je kunt je mogelijk iets van de spanning in Jakobs hart voorstellen. Je gaat terug naar je land, terug naar je vader Isaak, terug naar je broer Esau... en daardoor met alles wat er destijds gebeurd is opnieuw worden geconfronteerd. Jakob heeft gebeden, hij heeft God gesmeekt: verlos mij uit de hand van mijn broeder Esau. Hij heeft vele geschenken en vele dieren vooruit gestuurd om Esau gunstig te stemmen, maar hij ervaart nog geen vrede, ondanks de vreugde dat hij terugkomt in zijn vaderland. Hij voelt aan dat er in de geestelijke wereld nog een behoorlijke 'hobbel' genomen moet worden, voordat hij in rust en vrede als gezegende des Heren in dat land kan gaan wonen.

De avond is gevallen, morgen zullen ze het land ingaan. En dat is dan zo'n moment dat Jakob *alleen* wil zijn. Hij wil even helemaal 'alleen' zijn in deze voor hem zo belangrijke nacht. Hij brengt alles wat hij heeft naar de overzijde en blijft zelf achter. We gaan het lezen:

Genesis 32:22 – Toen stond hij in die nacht op, nam zijn beide vrouwen, zijn beide slavinnen en zijn elf zonen, en trok de doorwaadbare plaats van de Jabbok over; hij nam hen en deed hen de beek overtrekken, en hij bracht alles wat hij had naar de overzijde. Zo bleef Jakob alleen achter. En een man worstelde met hem, totdat de dag aanbrak.

De geestelijke strijd van Jakob

Jakob blijft alleen achter aan de noordelijke kant van de Jabbok. En die nacht krijgt hij een ervaring die zijn verdere leven gaat bepalen. Dit keer geen droom zoals bij Betel, en ook niet een verhelderende zicht op de hemelse realiteit zoals kort geleden bij Machanaïm. Nee, nu is het een *strijd* in zijn hemel. Een strijd die voor Jakob zo concreet is, dat het lijkt alsof hij op aarde met een man worstelt. Jakob strijdt met *iemand*, zegt Reisel in zijn letterlijke vertaling vanuit het Hebreeuws. Het

NBG en vele andere vertalingen zeggen: *Jakob strijdt met een man* (Gen.32:24).

De worsteling met een machtig wezen

In vers 28 staat: *want gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht*. De Leidse vertaling zegt: hij strijdt met *een god*. Reisel spreekt van *een goddelijk wezen*, een machtig wezen. Welk Hebreeuws woord staat hier? *Elohim*. Daar hebben we eerder over gesproken: bij de beproeving van Abraham (Gen.22). Niet *Jahweh* gaf Abraham de opdracht om zijn zoon te gaan offeren op de hoogte van Moria, maar een *elohim*. Het woord *elohim* wordt meestal vertaald - verreweg 90% van alle keren - met *God*. Het is dan een *titel* voor Jahweh. Maar het komt ook een aantal keren voor in de betekenis van *goden*; dan wijst het woord op *andere goden*. Alle goden van Egypte worden 'elohim' genoemd. Ook vreemde goden worden in het oude testament 'elohim' genoemd.

Jakob strijdt met een *elohim*, een machtig wezen, een god. Voor hem is het een strijd, een worsteling met een sterke man.

De profeet Hosea spreekt ook over deze worsteling van Jakob. Hosea 12:3 – *De Here heeft een rechtsgeding met Juda; Hij gaat Jakob straffen voor zijn wandel, naar zijn daden zal Hij hem vergelden. In de moederschoot bedroog hij zijn broeder, en in zijn mannelijke kracht streed hij met God (elohim). Hij streed tegen een engel (malak) en overwon. Hij weende en smeekte Hem om genade.*

Inzicht in de geestelijke werkelijkheid

Wat gebeurt hier? Hoe dienen we deze situatie te verstaan? Daar kom je op grond van Bijbelvertalingen en woordstudies niet uit. Hiervoor heb je inzicht nodig in de geestelijke wereld. Je kunt dit gebeuren alleen naar volgen en begrijpen als je met de hulp en het licht van de Heer zicht krijgt op de werkelijkheid van de geestelijke wereld.

Strijdt Jakob hier met een 'willekeurig' iemand? Nee, hij strijdt met een 'machtig wezen' in de geestelijke wereld, met een *vorst* in de hemelsferen, een krachtige *engel* (Hosea), met een *god* (elohim), een grootvorst uit het rijk der duisternis die zich voordoet als een god. Het is de geest die Jakob al zijn hele leven achtervolgt, een occulte geest van leugen en bedrog. De geest waar Jakob mee moet breken en helemaal los van moet komen als hij zijn plaats in Kanaän weer gaat innemen.

Die geest komt achter Jakob aan om hem tegen te houden. Die geest wil voorkomen dat de band tussen hem en Jakob doorsneden wordt. Die geest wil Jakob weerhouden van het volledig ingaan op Gods belofte.

Een geest van leugen

Hosea geeft in zijn profetie nog méér informatie. *Hosea 12:1 – Met leugen heeft Efraïm Mij omringd, met bedrog het huis Israëls – terwijl Juda zich voortdurend bandeloos gedraagt tegenover God en tegenover de Hoogheilige, die getrouw is. Efraïm weidt wind, en jaagt de gehele dag de oostenwind na, het vermeerdert leugen en verwoesting. Zij sluiten een verbond met Assur, en er wordt olie naar Egypte gebracht.*

Hier zie je het *wezen* van die geest: leugen, bedrog, verwoesting. Leugen en bedrog om Jakob in het oude spoor te houden, hem te laten mislukken in Gods plan. Geweld en verwoesting om alles kapot te maken wat God met Jakob voorheeft: zijn gezin, zijn huwelijk. Door de naderende confrontatie met Esau komt daar het goddeloze en gewelddadige van de geest die zijn tweelingbroer beheerst nog eens bij...

In de geestelijke wereld is een duivels plan gesmeed, een vijandig complot voorbereid. Een krachtige engel, een grootvorst uit het rijk der duisternis die zich als een god manifesteert, gaat als een 'sterke man' met Jakob de strijd, de (geestelijke) worsteling, aan. Daar krijgt Jakob mee te maken als hij Kanaän binnen wil gaan.

God is niet tégen, maar mét Jakob

Strijdt Jakob dan niet met God zélf? Nee, zeer zeker niet. God heeft hem verzekerd dat Hij mét Jakob is. Dan gaat Hij niet het volgende moment tégen Jakob zijn. Want bij God is geen verandering, zelfs geen zweem van ommekeer. Dat in veel Bijbelvertalingen het woord 'god' hier met een hoofdletter staat, is een keuze van die bijbelvertalers. Op grond van het woord *elohim* zou je dat mogen doen: het wordt 2300 keer vertaald met God. Maar *elohim* slaat ook een aantal keren *niet* op God. Ik geloof dat we hier ook zo'n situatie hebben, net zoals bij Abraham toen hij opdracht kreeg om naar de berg Moria te gaan. God is *met* Jakob; Hij is niet *tegen* hem. Jahweh gaat niet met een mens worstelen. Hij brengt een mens niet in verwarring of in verlegenheid. Onze God *Jahweh* slaat een mens niet. Dat kun je alleen verwachten van *deze* god (kleine letter), van zo'n

mchtig wezen. En dat gebeurt als die grootvorst uit het rijk van Satan ziet dat hij Jakob niet kan overwinnen.

Geen engel van God

God slaat Jakob geen heupfractuur; dat doet die 'engel'. Geen engel uit Gods koninkrijk: die hebben zich bij Machanaïm *rondom* Jakob geschaard. Jakob staat bij de Jabbok tegenover een grootvorst (met aanhang) uit het rijk der duisternis. Alles wat Satan bijeen heeft kunnen brengen, is samengebracht in deze 'man', in deze 'engel', in deze grootvorst: een occulte geest uit Jakobs voorgeslacht die het hele plan van God met hem en zijn nageslacht wil torpederen, en zo van Gods plan een lachertje wil maken.

Gevecht in de nacht met die macht

Deze macht loopt al een leven lang met Jakob mee. En op dit cruciale moment haalt hij alles uit de kast om Jakob dwars te zitten. Jij in het beloofde land? Ik houd je tegen, je komt er niet in. In deze 'nacht van zijn leven' moet Jakob het gevecht met deze geest aangaan.

Het licht breekt door

Het is nacht in de natuurlijke wereld, maar zeker ook in de geestelijke wereld. Er komt duisternis op Jakob af; hij levert die nacht aan de Jabbok een gevecht op leven en dood. Dat gevecht duurt tot aan de vroege ochtend, totdat het licht over Jakob opgaat...

Dan kun je denken: het wordt ochtend, het is een uur of zes. Maar er gebeurt meer, veel meer: er gaat in de *geestelijke* wereld licht over Jakob op. Het licht vanuit Gods koninkrijk breekt door in zijn situatie. Jakob houdt stand in deze strijd, hij laat zich door de geweldenaar die tegenover hem staat, niet tegenhouden. Hij zet alles in, zijn hele geestelijke kracht.

Als een vorst in afhankelijkheid van God

Waar haalt Jakob die buitengewone kracht vandaan? Vanuit zijn verbondenheid met God. Hij gedraagt zich *vorstelijk*, schrijft Hosea: *Ja, hij gedroeg zich vorstelijk tegen den Engel, en overmocht Hem; hij weende en smeekte Hem. Te Beth-El vond Hij hem, en aldaar sprak Hij met ons; Namelijk, de HEERE, de God der heirscharen; HEERE is Zijn gedenknaam* (12:5 SV).

De Leidse vertaling zegt: hij behield daar de overhand. Jakob wil God niet kwijt in deze nacht van zijn leven. Hij ervaart de aanwezigheid van God. Hij weent en smeekt om genade.

De dingen worden hier heel *compact* neergezet. Je zou hieruit kunnen opmaken: Jakob gaat pas wenen en smeken *na* zijn overwinning. Ik denk dat hij geweend heeft en God gesmeekt heeft *tijdens* zijn strijd met die macht. En ik vermoed dat één ding hem heel duidelijk geworden is die nacht: in confrontatie met deze geest ben ik volledig *afhankelijk* van God. Zijn hartstochtelijk gebed in verband met de komende confrontatie met Esau loopt door in deze strijd: Heer, alleen met *U* kom ik er doorheen! *U* heeft dat beloofd en daarom ga ik door en houd ik vol in deze nacht. Jakob gedraagt zich *vorstelijk* terwijl hij smeekt om genade, terwijl hij weent en verdriet heeft. Tegelijkertijd *hecht* hij zich met alles wat in hem is aan zijn God.

Geheim van de overwinning

Dat gaat samen op: je vorstelijk gedragen tegenover je vijand *en* je diep afhankelijk weten en opstellen van God. Een geestelijke strijd voeren *en* een sterk beroep doen op Gods genade en barmhartigheid. Dit is het geheim van de overwinning. Als Jakob deze nacht in *eigen* kracht had doorgebracht, was hij er zeker *niet* als overwinnaar uit gekomen. Hij heeft de kracht van God ontvangen. God heeft hem versterkt. Gods engelen hebben hem omgeven en terzijde gestaan. Zij hebben mét hem meegestreden. Maar het was *Jakobs* strijd, hij moest erdoorheen...

In deze zware strijd ontdekt Jakob het geheim van de overwinning: diepe afhankelijkheid van God. Smeken, wenen, je uitstrekken naar God, een beroep doen op zijn genade, vasthouden aan Hem en zijn beloften.

Zie hier het geloof van een aartsvader, het geloof dat je vindt in Abraham en Isaak. Je vindt het ook in Jakob, de derde aartsvader. Hij gelooft, strijdt en gaat door. Hij gedraagt zich vorstelijk in diepe afhankelijkheid van God. Dat is de houding die Jakob hier aanneemt. Dit leert hij in het gevecht van zijn leven - in de nacht van zijn leven - totdat het licht over hem opgaat, totdat het licht in hem doorbreekt.

Jakob ontvangt genade en versterking van God in deze worsteling. Daardoor kan hij zich vorstelijk gedragen en wordt hij een held in het geloof. Ondanks alles wat is voorgevallen. Hier staat hij voor Gods zaak. Hier staat hij voor zijn roeping. Hier staat hij voor Gods opdracht aangaande zijn leven.

Een geestelijke held

Jakob is een held. Toen hij twintig jaar eerder in Haran aankwam, verrichtte hij ook al zo'n heldendaad: in zijn eentje haalt hij een enorme deksteen van een waterput af, terwijl dat normaal met een heel stel herders moest gebeuren. Dat was in het zichtbare en natuurlijke.

Hier ziet Jakob op zijn God. Hier herinnert hij zich de belofte van zijn God (Betel), de legers van zijn God (Machanaïm) en gooit hij in de geestelijke wereld die enorme molensteen van zijn rug af: sterke machten die hem - geketend door een 'molensteen' - willen laten verdrinken in de Jabbok, hem te gronde willen richten. Nu niet met natuurlijke krachten, maar met geestelijke macht en autoriteit die God hem verleent.

Drie partijen

Ik kom daarom tot de conclusie dat het ook hier, net als destijds bij Abraham, geen zaak is van *twee* partijen, van God en de mens. Met zicht op de werkelijkheid in de geestelijke wereld mogen we ook hier *drie* partijen onderscheiden: *Jakob*, de mens waar het om gaat, de *grootmacht*, de 'man' uit Genesis 32:25 die zich als een 'god' aandient en tegenover Jakob opstelt, en *Jahweh*, de ware God die met zijn heilige engelen Jakob terzijde staat. Drie partijen, waarvan er twee in de geestelijke wereld werkzaam zijn: een Heer die Jakob wil leiden, een God die Jakob een plaats wil geven in het land, en die vol geloof en liefde in actieve zin *bij* hem en *met* hem is. En daar lijnrecht tegenover die grootvorst die Jakob tegen wil houden, hem alles misgunt, alles ontkent, en die vol leugen en geweld de strijd met hem aangaat.

Geestelijke werkelijkheid

Met zicht op die *beide* partijen in de hemel rondom die *ene* man op aarde, kun je dit verhaal gaan begrijpen. We mogen de dingen die gebeuren uit elkaar halen en de woorden die gezegd worden toeschrijven aan de ene of de andere bron. Niet alles wat tegen Jakob wordt gezegd, komt uit dezelfde bron. God Jahweh is erbij, zeer zeker. Maar die andere 'elohim' is ook aanwezig; het loopt door elkaar heen. Niet alles vanuit de onzichtbare wereld komt van God. En dat geldt ook voor die tegenstander: niet alles komt van die macht. God spreekt en werkt, die macht spreekt en werkt *ook*. Dat moeten we uit elkaar halen. En dat is mogelijk geworden door het spreken en werken van Jezus Christus, onze Heer. Met zijn licht geeft Hij zicht op de geestelijke werkelijkheid in de hemelsferen.

Een zuiver Godsbeeld

Er wordt *gestreden*, er wordt *gesproken*, er wordt *gezegend* en er wordt iets *erkend*. Wat is hierin van wie afkomstig? Is dat moeilijk? Nee, eigenlijk niet. Want alles wat licht is en licht bewerkt, komt van God, Hij is enkel licht, *in Hem is in het geheel geen duisternis* (1Joh.1:5). En dus komt alles wat *niet* licht is, wat *niet* met dat positieve van God overeenkomt, *niet* van Hem. Jezus heeft die sleutels van het Koninkrijk der hemelen aan ons gegeven. Die mogen we hier hanteren.

We lezen verder: Genesis 32:25-32 – *Toen deze (grootvorst) zag, dat hij hem (Jakob) niet overmocht, sloeg hij hem op zijn heupgewricht, zodat Jakobs heupgewricht ontwricht werd, terwijl hij met hem worstelde. Toen zei hij: Laat mij gaan, want de dageraad is gekomen. Maar hij zei: Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent. Daarop zei hij tot hem: Hoe is uw naam? En hij zei: Jakob. Toen zei hij: Uw naam zal niet meer Jakob luiden, maar Israël, want gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht. Daarop vroeg Jakob: Zeg mij toch uw naam. Maar hij antwoordde: Waarom vraagt gij toch naar mijn naam? En hij zegende hem daar. En Jakob noemde de plaats Pniël, want (zei hij) ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht en mijn leven is behouden gebleven. En de zon ging over hem op, toen hij door Pniël getrokken was; en hij ging mank aan zijn heup. Daarom eten de Israëlieten tot op heden de heupspier niet, die op het heupgewricht ligt, omdat Hij Jakob op het heupgewricht, aan de heupspier, geslagen had.*

De macht slaat Jakob

Hier zie je dat die occulte grootvorst aan het einde van het gevecht naar Jakob uithaalt. Hij merkt dat hij het niet redt, dat hij Jakob niet kan weerhouden, hem niet kan overwinnen. Samen met alle demonen die achter hem staan, lukt het hem niet om deze man geestelijk klein te krijgen. Het licht begint op te gaan en gaat steeds sterker worden. En waar licht opgaat, kan de duisternis het niet houden. In een laatste poging om Jakobs geestelijke kracht te breken, slaat die macht de hand aan Jakobs lichaam. Wat zie je dat vaak gebeuren. Als het hem op geestelijke niveau niet lukt, dan maar op lichamelijk niveau. Maar Jakob laat zich hierdoor niet intimideren, niet van de overwinning afhouden. Hij gaat door en blijft zich vorstelijk gedragen ondanks de blessure aan zijn heup. Hij blijft zich vasthouden aan zijn

God en diens beloften voor zijn leven. Hij breekt met zijn verleden en richt zich op de toekomst. Hij komt niet onder de indruk van de schade die hij oploopt, maar zet door.

Erkenning

Jakob strijdt een beslissende strijd. En als die strijd beslist is, wil hij dat de uitkomst ervan uitgesproken wordt. Hij wil het vastleggen, zijn tegenstander moet het belijden, hardop uitspreken. De macht wil zich terugtrekken bij het doorbreken van de dageraad. Maar Jakob zegt: ik laat je niet los tenzij je mij zegent, tenzij je erkent dat ik de sterkere ben en je mij de overwinning verklaart.

Die erkenning komt. De macht moet gehoorzamen, hij kan niet anders. En tegelijkertijd, terwijl de macht moet erkennen dat Jakob de sterkere is, klinkt er een woord van God en krijgt Jakob een nieuwe naam. Het lijkt uit één mond te komen, maar het zijn er twee. Want alleen God kan iemand een nieuwe naam geven.

Nieuwe naam

Hoe heet je? Jakob. In die naam 'Jakob' ligt al het oude, zijn hele gedrag tot dan toe, al het leugenachtige en al het bedrieglijke besloten. De karakteristiek van zijn leven is met die naam verbonden: verdringer, listige plannenmaker, bedrieger, oplichter. Met *die* naam hadden de machten der duisternis hem willen blijven achtervolgen. Die naam mag hij loslaten, die naam geldt niet meer. Jakob doet afstand van het oude. God geeft hem een nieuwe naam.

Jakob overwint zijn geestelijke vijand en ontvangt de zegen van God. Het 'Jakobs-leven' moet wijken en het 'Israël-leven' mag nu steeds meer naar voren komen. Hij krijgt een nieuwe naam. Overeenkomend met zijn nieuwe taak. God zegent hem en geeft hem die naam. Hij zegt: jij heet niet meer Jakob, je bent een strijder voor God, jij hebt *met* God gestreden *tegen* die boze geesten.

Die macht kan niet anders dan dit te erkennen: in deze man zet God zijn werk voort. Met deze overwinnaar gaat God verder.

Israël

God geeft Jakob de naam *Israël*: strijder voor God. Strijdende met God. Hij bepaalt die nieuwe naam, zegt Jesaja 62:2. Johannes zal later zeggen: hij ontvangt een nieuwe naam op een witte steen (Op.2:17). Die steen

wijst op vrij spraak en overwinning. God spreekt Jakob vrij van zijn oude situatie en geeft hem een nieuwe naam. God plaatst hem als overwinnaar van zijn oude vijanden in een nieuwe situatie. En zo gaat Gods plan in deze derde aartsvader door en krijgt de verdere vervulling van Gods belofte zijn beslag.

Vijand moet loslaten

De grootvorst zegt zijn naam niet. Hij druipt af. Hij heeft zijn doel niet bereikt, hij staat ten diepste beschaamd (naar Jer.20:11 NBG). Hij kan geen rechten meer laten gelden op de mens die eerst Jakob heette, op hem die voorheen bereikbaar was voor zijn inspiraties en werkzaamheden. Die macht moet toezien dat de mens in wie hij zo lang heeft kunnen regeren, het land binnen gaat. En dat Gods plan doorgaat in deze Israël.

Voorbeeld voor ons

Wat een verhaal! Actueel voor jou en mij, voor ons als gemeente. Ik denk dat we het kunnen herkennen in de tijd waarin wij nu leven. Want ook *wij* zijn op weg naar een land dat God ons belooft. Wij mogen dat land als gemeente van Christus daadwerkelijk *binnengaan*. Met een ander bijbels beeld: in het volgen van het Lam mogen wij de berg Sion bestijgen en de top daarvan bereiken (vgl. Op.14:1). Ook *wij* staan voor zo'n nieuwe fase. Ook voor ons is het van groot belang om in geestelijke zin dat 'zevende zegel' binnen te gaan.

Bij het bestijgen van de berg Sion, zegt Obadja, dienen we gericht te oefenen over het gebergte Esau (vs.21). Openbaring zegt: wij dienen alle bergen en eilanden in ons leven van zijn plaats te rukken (Op.6:14). Pas dan kunnen we het zevende zegel binnengaan. We kunnen - met verwijzing naar dit verhaal - nu ook zeggen: we moeten in de geestelijke wereld 'de Jabbok over'.

Onze vijanden spannen samen

En terwijl we die nieuwe fase naderen, de Jabbok zich in de hemelsferen begint af te tekenen en dat nieuwe land in zicht komt, merken we dat de machten uit het rijk der duisternis zich in onze hemel concentreren en gaan samenspannen om ons de voet dwars te zetten. Om dat binnengaan van de gemeente te verhinderen.

Jezus verlost ons

Wij hebben heerlijke beloften ontvangen, een 'Betel-ervaring' beleefd en we weten dat God mét ons is en zal doen wat Hij belooft. We hebben een 'Machanaïm-

ervaring': we weten dat de Gods engelen ons terzijde staan, altijd rondom ons zijn en ons zullen dragen en behoeden. We volgen Jezus, het Lam, en luisteren naar zijn stem. Hij heeft ons verlost en zal ons verder verlossen. We weten dat God deuren opent en wegen baant. Hij zal zijn tent over ons uitspreiden.

Pniël

Als gemeente dienen we de Jabbok over te steken. We bevinden ons nu nog vóór dat geestelijke Pniël. En dan lijkt het wel eens of al het 'oude' terugkomt, of al het achterliggende weer 'bovenop' je valt, en je 'niets' bent opgeschoten. Dat zijn venijnige aanvallen, doorspekt van leugen en bedrog. We komen in een fase waarin de grootvorsten uit het rijk van Satan persoonlijk met je willen worstelen en je daarbij wijzen op alles wat er in je leven is misgegaan. Elke zwakke plek die zij in het verleden hebben veroorzaakt, willen ze uitbuiten. En ze komen midden in de nacht op je af...

Vorstelijk gedrag

Gaan wij ons dan - net als Jakob - vorstelijk gedragen? Stellen wij ons in die 'nachtelijke confrontatie' in diezelfde afhankelijkheid van onze Heer op? Gaan wij in die 'Jabbok-situatie' de grootvorst Belial passeren?

Het is de fase waarin wij het oude *definitief* achter ons mogen laten en het nieuwe mogen binnengaan. Onze oude naam zal dan niet meer in herinnering komen, onze nieuwe naam komt dan volledig tevoorschijn. Onze geestelijke mondigheid gaat over in geestelijke volwassenheid. We bereiken de volmaaktheid in hemel en op aarde.

Jezus Christus belooft zijn gemeente deze overwinning. Die belofte geldt voor *elk* lid van zijn lichaam. In zijn naam en bekrachtigd door Gods Geest zullen wij Belial 'dodelijk' verwonden (vgl. Op.13:3). Het hemelse licht zal over ons opgaan. Uit de schoot van de dageraad rijzen dan de jonge mannen voor Gods aangezicht op, zegt Psalm 110. De nieuwe dag breekt aan.

Jezus voert ons hogerop

Zie je tegen die Jabbok-situatie op? Denk je ook wel eens: Red ik dat wel? Gaat dat straks allemaal wel goed met mij? Misschien ga je dan uit van de mogelijkheden van nu... Maar in de strijd van straks zijn we niet in de situatie van nu. Want Jezus is bezig om onze krachten te vermeerderen. Hij gaat als ruiter op het witte paard voor ons uit, de overwinning tegemoet (Op.6:2). Daarbij

voert Hij ons hogerop, rust Hij ons toe tot alle goed werk en voorziet Hij in alles wat nodig is om die 'Jabbok' over te steken. Als je op Hem ziet, rekening houdt met wat Hij in ieder van ons aan te bewerken is, blijft smeken om die genade en blijft leven vanuit die genade, hoef je er niet tegenop te zien. Dan kom je er samen met Hem doorheen. Petrus schrijft: **De God van ALLE genade die ons zal sterken, bevestigen, grondvesten en volmaken** (1Pe.5:10). Die God stuurt ons de Jabbok over. Omdat Hij ons in dat nieuwe land wil hebben, omdat Hij ons helemaal op onze plaats wil krijgen. En daarom zij Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.

Meer dan Jakob is hier

Schrik dus niet terug voor wat gaat komen. Dat zijn werkingen van de vijand, leugenachtige voorstellingen van zaken die je nu al willen benauwen. Laat je door deze geschiedenis bemoedigen. Jakob heeft zijn vijand in diepe afhankelijkheid van zijn God overwonnen op basis van zijn geloof, zijn wilskracht en volharding. Dan is het voor ons toch ook mogelijk? In heilige Geest met Jezus verbonden, met Gods engelen rondom ons, en met veel meer zicht op de geestelijke wereld en werkelijkheid dan Jakob destijds. Laten we net zoals hij doorgaan totdat het licht wordt. Vol van geloof in God, hoop op God en liefde tot God. Meer dan Jakob is hier...

Jezus gaat ons voor

We hoeven de Jabbok niet op te zoeken, of 'een verkennend vluchtje maken' boven dat gebied. We gaan de vijand niet uitdagen. We volgen Jezus Christus, onze Heer. Hij is bij ons, strijdt met ons en gaat ons voor. Hij is de leidsman en de voleinder van ons geloof. Hij zal aangeven wanneer dit aan de orde is.

Onze 'Jabbok-overwinning' zal niet gepaard gaan met een geestelijke heupfractuur. De Heer zal in alles heerlijk voorzien. Hij zal ons de volledige overwinning in handen geven, de dageraad zal aanbreken, het licht zal ten volle opgaan.

Trek maar verder op naar het beloofde land. Trek vanuit het geestelijke Betel op naar het geestelijke Pniël. Daar zal het nieuwe leven-in-Christus zich in volheid openbaren. De Jabbok-overwinning brengt het volwassen leven Gods in ons tevoorschijn!

Nieuwe naam

Leef vanuit je nieuwe naam op die witte steen die de mond des Heren heeft bepaald. Breek met het oude en laat het achter je. Het nieuwe land gaat dan voor je

open. Jezus leidt je er in zijn gemeente naar toe. Laten we zien op de vreugde die voor ons ligt. God en Jezus willen je die nu al geven en laten beleven. Bereid je toe en wees verheugd. De Heer is met ons. Amen (wordt vervolgd).

Merk op dat met deze studie (30) in zekere zin een mijlpaal is bereikt in de schriftelijke weergave van de MP3's. Daarom willen we graag de zuster in het zonnetje zetten die deze serie met aanhoudende ijver vanuit de MP3's in ruwe versie op papier zet. Dat is Corrie Kuster-Dijk uit Noordwijk (red.)

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt niet voor de links naar de MP3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die MP3's te kunnen beluisteren is een **EENMALIGE REGISTRATIE** nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare MP3's en MP4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

IS JEZUS CHRISTUS GOD, MENS OF ALLEBEI TEGELIJK? (2)

Door Jildert de Boer

Jezus was niet almachtig, niet alwetend, niet alomtegenwoordig en niet onsterfelijk, zoals God

We spreken nu over Jezus in Zijn aardse loop, tijdens Zijn dagen in het vlees.

- Jezus was niet almachtig, want Hij sprak: **'Ik kan van Mijzelf niets doen'** (Joh. 5:19,30).
- Jezus was niet alwetend, want de dag van de wederkomst was alleen bij de Vader bekend (Matt. 24:36) en het zitten aan Zijn rechterhand of linkerhand was niet aan Hem gegeven, maar alleen God de Vader kon daarover beschikken (Matt. 20:20-23).
- Hij was niet alomtegenwoordig op aarde, maar was slechts gezonden - op enkele uitzonderingen na - tot de verloren schapen van het huis van Israël (Matt. 15:24). Daar lag zijn begrenzing.
- Hij was niet onsterfelijk, zoals God is (1 Tim. 6:16). Hij stierf als mens aan het kruis.

Hem is alle macht gegeven door God de Vader

God de Vader verleende Jezus de macht, om Gods plan uit te voeren. God gaf Jezus alles in handen (Joh. 13:3) in twee werelden tegelijk. Hij had al eerder gesproken: 'Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader' (Matt. 10:27) en **'De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alles in Zijn hand gegeven'** (Joh. 3:35). Na de opstanding zegt Hij: **'Mij is GEGEVEN alle macht in de hemel en op aarde'** (Matt. 28:18).

Alleen God kan zonden vergeven en daarom moest Jezus God zijn. Klopt deze redenering?

Moest Jezus in wezen God zijn, om zonden te vergeven? Want de Schriftgeleerden overlegden in hun hart: **'Wie kan zonden vergeven dan God alleen?'** (Marc. 2:5-7). **'Maar opdat u zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven (toen zei Hij tegen de verlamde): Sta op, neem uw bed op en ga naar huis'** (Matt. 9:6). Het verhaal eindigt met: **'Toen de mensen dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had'** (Matt. 9:8).

God verleende Jezus macht om bijzondere dingen te doen; Jezus was geheel afhankelijk van de Vader

Zo gaf God Jezus dus als Zoon des mensen ook de MACHT zonden te vergeven, tekenen en wonderen te verrichten, zieken te genezen, demonen uit te drijven en doden op te wekken. De macht hiertoe heeft Hij van de Vader ontvangen, zo ook bijvoorbeeld de macht om oordeel te vellen (Joh. 5:27, vergelijk Joh. 5:22-23). Hij kon van Zichzelf niets doen, maar was geheel afhankelijk van Zijn Vader: alle dingen die Hij deed, moest Hij eerst de Vader zien doen (Joh. 5:30). Hij handelde nooit 'op eigen houtje' of op eigen initiatief, maar in afstemming met Zijn Vader. Jezus deed al die bijzondere dingen niet, omdat Hij God zou zijn, maar Hij had de kracht van de heilige Geest, Hij was vervuld van de zeven Geesten van God (Jes. 11:2-3; Openb. 4:5). In Hem functioneerden de gaven van de Geest. Jezus zag Nathanaël van te voren toen Filippus hem riep onder de vijgenboom (Joh. 1:49), mogelijk in een visioen. **'Hij wist wat in de mensen was'** (Joh. 2:25) (de gave van kennis en van onderscheiding van geesten).

Was Jezus een 'God-mens', zoals velen geloven?

De Schrift gebruikt de uitdrukking 'God-mens' niet. Nergens vinden we een tekst met een concrete aanwijzing in die richting. Men stelt dat Jezus Christus 100% God en tegelijkertijd 100% mens is. Dat lijkt duidelijk te klinken, maar het is heel onduidelijk. Hoe kun je daarbinnen de uitdrukking **'Hij heeft Zichzelf ontledigd'** (Fil. 2:6-7) begrijpen?

Ik heb mensen horen zeggen over verschillende verhalen in de evangeliën: 'Hier spreekt Hij als God' en: 'Hier spreekt Hij als mens.' Met alle eerbied gesproken komt dat bij mij over dat de Heer bij wijze van spreken Zichzelf verwisselt 'van vestzak naar broekzak' en omgekeerd. Maar Hij is één en dezelfde mens, die tevens de Zoon van God is.

Jezus is geen combi God-mens of de mens geworden God, want twee soorten gaan niet samen: 'God is God, een engel is een engel, een mens is een mens en een dier is een dier' (ontleend aan Studieblad 40). Hoe eenvoudig!

Het wonder van Jezus' unieke verwekking

Waarom? Omdat Hij wonderlijk door de heilige Geest van God verwekt is (Matt. 1:20; Luk. 1:35). Hij was uniek geschapen als een nieuwe schepping uit God, zijn Vader en uit Maria, zijn moeder. De Geest bracht op unieke wijze een volkomen geschapen menselijke zaadcel samen met een eikel van Maria en het heilige in haar verwekte werd de Zoon van God genoemd (Luk. 1:35) en tegelijkertijd was Hij de Zoon des mensen die in de volheid des tijds uit een vrouw geboren werd (Gal. 4:4). In de geestelijke wereld zijn er geen zaadcellen en bestaat er geen voortplanting. In de opstanding speelt het huwelijk geen rol meer en kunnen kinderen van God niet meer sterven, maar zijn aan de engelen gelijk wat dat betreft (Luk. 20:27-36). De menselijke voortplanting vindt plaats volgens de wetten die God gemaakt heeft in de natuurlijke wereld, op aarde en daarin heeft Gods heilige Geest Zich bij deze 'maagdelijke verwekking' wonderlijk genoeg bij aangesloten.¹

Zijn er aanwijzingen in het oude testament voor een pre-existentie of voorbestaan van Jezus?

In Gen. 1:26 staat: **'God zei: Laat Ons mensen maken, maar Ons beeld en naar Onze gelijkenis.'** Het meervoud met het woord 'ons' kan een majesteitsmeervoud

¹ Zie veel uitgebreider het artikel van Cees Visser: <https://veg-immanuel-breda.nl/studiemateriaal/de-komst-van-jezus-christus/> en zijn boek 'De

komst van Jezus Christus' dat ik geraadpleegd heb bij het schrijven van dit artikel.

zijn. Wij weten uit Deut. 6:4 in de geloofsbelijdenis van Israël: **‘Hoor, Israël, de Here is één’** en ditzelfde wordt bevestigd door Jezus in Marc. 12:29. Wij weten dat God niet meervoudig is. Bij het woord **‘Laat Ons mensen maken...’** (Gen. 1:26), is het meest logisch is dat Jahweh hier tegen de engelen spreekt. In het boek Job 1:6 en Job 2:1 wordt gesproken over de vergadering der goden (Ps. 82:1,6), want de zonen van God (hier: engelen) maken hun opwachting bij God. In Job 38 gaat het over Gods almacht in de schepping en lezen we dat de engelen daarbij betrokken waren: **‘Terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden’** (Job 38:7).

De Engel des Heren komt vaak voor in het oude testament. Sommigen denken dat die engel Jezus was vóór Zijn vleeswording, maar dat kan niet duidelijk aangetoond worden. De Engel des Heren was in elk geval de vertegenwoordiger van God Zelf (Jahweh). Mogelijk kan het Gabriël of Michaël zijn.

De drie verdiepingen van de ark als symbolisch zien voor de ‘drie-eenheid’, zoals ik wel vernam, komt erg gekunsteld over. Met zulk soort typologie moeten we wel erg voorzichtig zijn.

Als Abraham drie mannen op bezoek krijgt, is dat niet de ‘drie-eenheid’, zoals ik eens hoorde. In Genesis 19:1 staat dat twee van hen engelen waren, hemelse boodschappers of aardse boodschappers, want ze heten bij Lot mannen. Engel = boodschapper of bode.

De wijsheid die God bezat aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher (Spreuk. 8:22-31) wordt wel aangehaald als bewijs van een pre-existentie van Christus, maar hier wordt de stijlfiguur van de *personificatie* gebruikt, evenals in Spreuken 9 de Wijsheid tegenover vrouwe Dwaasheid wordt gezet. Het gaat in Spreuken 8 om de wijsheid van God Zelf.

Jezus begon te leven bij Zijn verwekking en geboorte

Jezus kwam tot aanzijn bij Zijn verwekking en geboorte en God de Vader geeft dat aan in meerdere Schriftplaatsen met deze zin: **‘U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt’** (Ps. 2:7; Hand. 13:33; Hebr. 1:5; Hebr. 5:5). God heeft Zijn Zoon *gegeven*.

Jezus zegt tegen de Joden: **‘Eer Abraham was, ben Ik’** (Joh. 8:58). Velen lezen hieruit dat Jezus in de aardse tijdsvolgorde er eerder was dan Abraham en dat dit zou wijzen op een pre-existentie of voorbestaan van Jezus. Toen Jezus op aarde leefde en deze uitspraak deed, zat Abraham in het dodenrijk. Het gaat in deze tekst veel meer om de hemelse rangorde in Gods plan. Dan

kunnen we geestelijk verstaan dat in het eeuwige voornemen of raadsbesluit van God Jezus de eerste was vóór Abraham, op wie zij zich beriepen als hun vader, waar het in dit gesprek van Jezus met de Joden in Johannes 8 over ging (*wordt vervolgd*).

MISVERSTAAN EN VERDRAAIING VAN DE SCHRIFT

Ds. Poot zet ons op het verkeerde been

<https://www.linkedin.com/pulse/verdraaiing-en-ontkrachting-van-de-schrift-piet-guijt-xmxfe/>

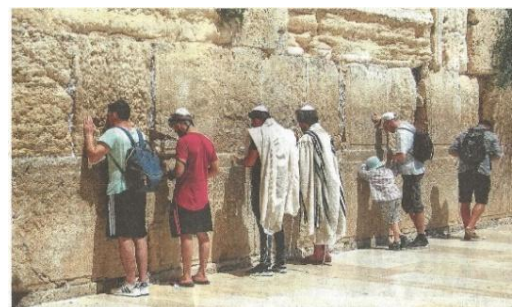

Foto bij het artikel in ‘Israël Aktueel’

Door Piet Guijt

1. Inleiding

In *Israël Aktueel* van september 2025 schreef ds. Henk Poot een artikel met de titel: “God houdt toch van alle mensen?” Hij schrijft: “God houdt van alle mensen. Iedereen mag weten wie de enige en echte God is, en Hij wil dat voor iedereen ook zijn. Gods Koninkrijk is er niet alleen voor het Joodse volk”. Maar mijn vraag is waarom de ondertitel luidt: “Wat is er zo speciaal aan Israël?”

2. Bespreking

Inderdaad houdt God van alle mensen, maar opmerkelijk is dat Poot benadrukt: “Hij is wél de God van Israël”. Dat was Hij inderdaad ten tijde van het Oude Testament, maar is God niet de God van de hele aarde (Jes. 54:5) en is Hij niet de Vader en God van onze Here Jezus Christus (Ef. 1:17a), en van allen die Jezus Christus als Redder hebben aangenomen? (Joh. 1:12).

Terecht wijst Poot erop dat Gods toorn zich richt op mensen die Hem minachten of ontkennen, maar Poot benadrukt dat Gods toorn zich ook richt op hen die Israël, Gods oogappel, durven aanraken. En Israël is nog

steeds Gods oogappel, aldus Poot. Maar mijn vraag is: zijn niet zij (Joden en niet-Joden) die Jezus Christus als hun Verlosser hebben aanvaard Gods kinderen en dus ook Gods oogappel? En is niet de gemeente de bruid van Christus, de vrouw van het Lam? (Openb. 21:9).

Ook al weet iedere christen van de rol van het etnische volk Israël ten tijde van het Oude Testament, het is m.i. in essentie niet Israël dat de bedding is waardoor de Here Zijn stappen zet naar de komst van Zijn Koninkrijk - zoals Poot schrijft - maar **Jezus Christus waardoor mensen** (Joden en niet-Joden) **behouden moeten worden** (Hand. 4:12). Deze Jezus was geboren uit Maria, maar Hij was vooreerst en vooral de Zoon van God. Uiteraard moet Jezus niet los worden gezien van Zijn Joodse opvoeding en het Oude Testament. Hij is de beloofde Messias en inderdaad de vervulling van de profetieën in het Oude Testament over Hemzelf en ook over de toekomst *in* Hem (denk aan bijv. de gemeente), maar niet mag worden vergeten dat Hij kwam voor zowel de Joden als ook voor de heidenen van alle volkeren. Maar Jezus werd niet onze Verlosser *vanwege* Zijn Jood zijn als zodanig maar - en dat is essentieel - omdat Hij de *zondeloze Zoon van God* was. Góð was en is Zijn (hemelse) Vader. En ook moet worden bedacht dat Jezus de *Christus* was, dat wil zeggen dat Hij gezalfd was en is met de heilige Geest, en die zalving is beslist niet Joods in natuurlijke of etnische zin, maar *geestelijk* en bovennatuurlijk! Hij was en is de Heiland van de gehele wereld en Koning van allen (uit alle volken) die Hem als Heer hebben aangenomen!

Ds. Poot meent dat Israël zijn verbonden en beloften met de komst van Jezus niet verliest. Maar hij vergeet erbij te vermelden dat al **Gods beloften alleen ja en amen zijn in Christus** (2 Kor. 1:20). Alleen zij die Hem aangenomen hebben, zijn het ware zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen van Gods beloften waarover Paulus schrijft in Gal. 3:29! Want wat kan God met ongelovigen die Zijn Zoon niet aannemen? **Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet** (Joh. 5:23).

Het aardse Jeruzalem wordt niet aan haar lot overgelaten, meent Henk Poot. Ik ga nu voorbij aan wat er in het jaar 70 gebeurd is (een miljoen doden en totale vernietiging van de stad Jeruzalem en de tempel), maar is Poot dan vergeten dat **het tegenwoordige Jeruzalem met zijn kinderen in slavernij is** (Gal. 4:25) **en dat het gaat om het hemelse Jeruzalem dat vrij is; en dat onze moeder is** (Gal. 4:26)?

Heel vreemd is dat Poot schrijft dat de kinderen van Israël toch kinderen van God blijven, ook al hebben zij

geen juist begrip van Wie de Messias is. Dat is een ernstige misvatting van hem. *Onder het Oude Verbond waren Joden Gods volk met de taak om tot de komst van Jezus te laten zien Wie God is en wat Zijn plan is met de mensheid, maar onder het nu geldende betere Nieuwe Verbond zijn alleen zij Gods volk die Jezus Christus als hun persoonlijke Verlosser aangenomen hebben en kinderen van God zijn geworden* (Joh. 1:12). En nog vreemder en zelfs kwalijk wordt het als Poot de tekst **“Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël”** (Rom. 9:6) wil ontkrachten door er een vragende zin (*want zijn niet allen, die van Israël afstammen, Israël?*) met een geheel andere (zelfs tegengestelde) inhoud van te maken. Geen enkele Bijbelvertaling heeft deze alternatieve ‘vertaling’ en het wordt door geen enkele andere exegeet (= uitlegger) aanvaard.

3. Conclusie

Aan het eind van het artikel lees ik: “Ja, God houdt van mensen.... maar of alle mensen ook van God houden, dat kun je zien aan hoe zij met Israël omgaan”. Hoe kan deze dominee Poot dat zeggen? Is Israël dan voor hem een afgod waarmee hij dweept zoals ook het geheel van het artikel laat zien? Kennelijk wel, mede gezien een deel van de ondertitel: “Wat is er zo speciaal aan Israël?” Die vraag moet echter ontkennend beantwoord worden, zoals wij hierboven hebben toegelicht.

Er is toch maar één manier om te laten zien dat je van God houdt, namelijk dat je Hem zeer dankbaar bent voor het zenden en geven van Zijn Zoon Jezus Christus die Zijn zondeloos leven gaf om verloren mensen te redden en hen eeuwig leven te geven.

Ik hoop van harte dat de ogen van ds. Poot (en ook vele anderen) open zullen gaan, omdat zijn artikel mensen op het verkeerde been zet en dat hij gaat beseffen in welke misleiding inzake Israël hij verstrikt zit.

HAGAR, VIJF LESSEN OVER AFWIJZING

Door Gerard Wassink

Dit artikel gaat over een fenomeen dat wij doorgaans benoemen met ‘de geest van verwerping’. Het is een macht van de duisternis die onze persoonlijkheid aanvalt, wil

torpederen en het liefst wil vernietigen, zodat er van een gezond zelfbeeld weinig meer overblijft. De schrijver benoemt dit met het woord 'afwijzing' dat in feite praktisch dezelfde betekenis heeft als 'verwerping' (red.).

Hoeveel van ons hebben niet te maken (gehad) met afwijzing? In het gezin waar je bent opgegroeid, in je jeugd, op de middelbare school, misschien nu zelfs wel op je werk... Toen ik nadacht over een voorbeeld van afwijzing in de Bijbel kwam Hagar mij in de gedachten. Laten we zien wat we daar van kunnen leren. De naam Hagar betekent "reizende" of "vluchtende", of ook "Sinaï" (Gal. 4:25).

Waar kwam zij vandaan?

Wellicht dat zij een van degenen is die door Farao aan Abram was geschonken:

"En hij [farao] deed Abram wèl om harentwil, zodat hij schapen, runderen, ezels, slaven, slavinnen, ezelinnen en kamelen ontving" (Gen. 12:16). Abram heeft haar waarschijnlijk aan Sarai gegeven, want Hagar was de Egyptische slavin van Sarai, de vrouw van Abram. Toen bleek dat Sarai zelf niet vruchtbaar was, schonk ze deze slavin weer als vrouw terug aan Abram om bij haar nageslacht te verwekken – een normale en geaccepteerde gewoonte in die tijd: "Sarai nu, de vrouw van Abram, schonk hem geen kinderen, en zij had een Egyptische slavin, wier naam was Hagar. En Sarai zeide tot Abram: Zie toch, de HERE heeft mij niet vergund te baren; ga toch tot mijn slavin; misschien zal ik uit haar gebouwd worden. En Abram luisterde naar Sarai" (Gen. 16:1-2).

Uitgangspositie

Hagar had dus al een lage uitgangspositie, ze werd door iedereen weggegeven, bijna als een stuk vee... Dat kàn haar zelfbeeld geen goed hebben gedaan. Ze had geen eigen keus, want anderen bepalen wat er met haar gebeurt.

Les 1. Van slachtoffer tot dader

Toen Hagar wel zwanger werd (in tegenstelling tot Sarai), verachtte zij Sarai:

"En hij ging tot Hagar en zij werd zwanger; toen zij zag, dat zij zwanger geworden was, was haar meesteres verachtelijk in haar ogen" (Gen. 16:4).

En hier hebben we het eerste leerpunt: Sommigen worden **van slachtoffer tot dader**: Hagar keert zich in hoogmoedige opstand vanuit haar nieuwe positie als echtgenote tegen Sarai, haar vroegere meesteres. Eindelijk had ze iets gevonden, waardoor ze dacht wraak te kunnen nemen. Ze botviert een leven lang frustraties door Sarai te vernederen.

Les 2. Minderwaardigheidsgevoel

Nadat Sarai zich beklaagt bij Abram geeft deze Hagar weer aan Sarai terug, waardoor haar rechten als echtgenote beëindigd zijn. Sarai vernedert Hagar, en wel op zo'n manier dat ze, ondanks haar zwangerschap, wegvlucht:

"En Abram zeide tot Sarai: Zie, uw slavin is in uw macht; doe met haar wat goed is in uw ogen. Toen vernederde Sarai haar, en zij vluchtte van haar weg" (Gen. 16:6).

Hier zien we een tweede leerpunt: Het gevolg van afwijzing kan zijn: een gevoel dat je niets meer waard bent, uiterste wanhoop: Hagar kiest in feite voor de dood boven het leven. Een vrouw alleen in de woestijn houdt het immers niet lang vol.

Lachai-Roï

De Engel des Heren vertelt Hagar dat ze terug moet gaan en dat haar nageslacht zeer talrijk zal zijn en dat ze haar zoon Ismaël ("God hoort") moet noemen. Ze noemt de naam van God: El-Roï, "de HERE Die mij ziet". Later wordt de put genoemd de put "Lachai-Roï", de put van "de Levende Die naar mij omziet":

"En de Engel des HEREN trof haar aan bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur. En Hij zeide: Hagar, slavin van Sarai, vanwaar komt gij en waarheen gaat gij? En zij zeide: Ik ben op de vlucht voor mijn meesteres Sarai. En de Engel des HEREN zeide tot haar: Keer naar uw meesteres terug en verneder u onder haar hand. En de Engel des HEREN zeide tot haar: Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden. Voorts zeide de Engel des HEREN tot haar: Zie, gij zijt zwanger, en zult een zoon baren, en hem Ismaël noemen, want de HERE heeft naar uw ellende gehoord. Hij zal een wilde ezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen allen zijn en de hand van allen tegen hem, en hij zal ten aanschouwen van al zijn broederen wonen. Toen noemde zij de naam des HEREN, die tot haar

gesproken had: Gij zijt een God des aanzien; want, zeide zij, heb ik hier ook omgezien naar Hem, die naar mij ziet? Daarom noemt men die put: de put Lachai-Roï; zie, hij is tussen Kades en Bered” (Gen. 16:7-14)

Erkenning van de waarheid

Geweldig! Ze heeft de liefdevolle God ontmoet die haar ziet staan in haar gebrokenheid! Eindelijk iemand die haar ziet voor wie ze is! Geen “vluchtende” meer, maar moeder van een groot nageslacht, hersteld in waardigheid naar Gods belofte aan Abram. Ze gaat terug en baart een zoon, en noemt hem Ismaël.

Les 3. Anderen meenemen

Als later Izak wordt geboren en van de borst af is, merkt Sara dat Ismaël spottend lacht. *“Toen zag Sara, dat de zoon van Hagar, de Egyptische, die zij Abraham gebaard had, spotte, ...” (Gen.21:9).*

Een derde leerpunt: *anderen meenemen in hoogmoed*: Als het dan even beter gaat slaat de hoogmoed toe. Hagar kan dan wel tot erkenning van de Waarheid over God zijn gekomen, toch zal zij Ismaël hebben beïnvloed tot dit gedrag. Een kind bedenkt dat niet zelf. Waarschijnlijk heeft zij hem verteld dat hij de oudste zoon is en in die zin de meerdere van Izak.

Les 4. Afwijzing kan diep gaan

Sara eist van Abraham dat Hagar worden weggestuurd. Abraham wil dat niet, maar God overtuigt hem het toch te doen, hij gehoorzaamt en stuurt Hagar weg. Op een gegeven moment is Hagar's voedsel op. Ze zit nu echt op de bodem van de put van haar leven. Alles is ze kwijtgeraakt. Het zicht op de gegeven belofte is ze kwijt, ze gooit haar kind onder een struik en wacht op de dood.

“en zij [Sara] zeide tot Abraham: Jaag die slavin met haar zoon weg, want de zoon van deze slavin zal niet erven met mijn zoon, met Isaak. Dit nu mishagde Abraham zeer ter wille van zijn zoon. Maar God zeide tot Abraham: Laat dit niet kwaad zijn in uw ogen, om de jongen en om uw slavin; in alles wat Sara tot u zegt, moet gij naar haar luisteren, want door Isaak zal men van uw nageslacht spreken. Maar ook de zoon der slavin zal ik tot een volk stellen, omdat hij uw nakomeling is. De volgende morgen vroeg nam Abraham brood en een zak water, en gaf het aan Hagar, dat leggende op haar schouder, alsook het

kind, en hij zond haar weg; daarop ging zij heen en dwaalde door de woestijn van Berseba [bron van de eed]. Toen het water uit de zak op was, wierp zij het kind onder één der struiken, en ging op een afstand zitten, zo ver als een boogshot reikt, want zij zeide: Ik kan het sterven van het kind niet aanzien. Terwijl zij op een afstand zat, verhief zij haar stem en weende” (Gen. 21:10-16).

Het vierde leerpunt is dat *afwijzing zeer diep kan gaan, zelfs tot en met suïcidaal gedrag*: Ze gooit de jongen onder een struik en gaat een eind verderop zitten, luid huilend en wachtend op het einde.

Les 5. Afwijzing kan doorwerken in de geslachten

Maar God ziet naar haar om en herbevestigt Zijn belofte aan haar:

“En God hoorde de stem van de jongen, en de Engel Gods riep van de hemel tot Hagar en zeide tot haar: Wat deert u, Hagar? Vrees niet, want God heeft naar de stem van de jongen gehoord, daar waar hij is. Sta op, neem de jongen op, en houd hem vast met uw hand, want ik zal hem tot een groot volk stellen. Toen opende God haar ogen, en zij zag een waterput; zij ging de zak met water vullen en liet de jongen drinken. En God was met de jongen en hij groeide op; hij ging in de woestijn wonen en werd een boogschutter” (Gen. 21:17-20).

Ismaël zal naar Gods belofte later inderdaad uitgroeien tot een groot volk. Maar... Het vijfde leerpunt is dat *afwijzing kan doorwerken in de geslachten*: Dit verhaal van Hagar en Ismaël werkt de generaties door. Tot op de dag van vandaag worden afstammelingen van Ismaël in het Midden-Oosten als minderwaardig beschouwd.

Lachai-Roï – de Levende Die naar mij omziet

Jij mag weten: Hoe zeer je je ook niet aanvaard voelt, Hoe minderwaardig je je ook voelt, Hoe weinig zelfvertrouwen je ook hebt: *Je mag weten dat er een Levende God is Die naar jou omziet*, Die jou aanvaard zoals je bent, Die jou een gemeente geeft waar je warm welkom bent met broeders en zusters die jou *niet afkeuren, maar opbeuren!* God Die blij is met jou en niet van jou verwacht dat jij zorgt dat het goed komt, en Die jou een gemeente geeft met mensen die blij met je zijn! Die geen rechtvaardiging van jou verwacht – Hij heeft jou gerechtvaardigd en Hij geeft jou een gemeente die je zonder voorwaarden aanvaardt!

HEER, IK BEN ZO BLIJ MET UW KOMST OP AARDE

Door Christiana van de Velde

Er is een lied waar zoveel rijkdom instaat, dat ik graag enkele gedachten hierover naar voren breng. Het lied heet: HEER IK BEN ZO BLIJ MET UW KOMST OP AARDE. Het eerste couplet luidt zo:

*Heer, ik ben zo blij met uw komst op aarde,
dat was het begin van alle heil.
Want nu heeft mijn leven inhoudswaarde,
ja, uw grote liefde kent geen peil.
Hoog zijn uw gedachten, die wil ik bedenken,
groot is de wijsheid die u mij wilt schenken.
Heer, wat ben 'k U dankbaar, voor de komst ook in mijn
hart, want u brengt er vreugd', vreed' en licht in plaats van
smart.*

Een schitterend lied dus, wat helemaal gebaseerd is op de Bijbel, op het levende Woord. Enkele aandachtspunten vanuit het lied:

1. Uw komst op aarde

Het begin van Gods heil, dat was de komst van Jezus. Vele keren is de komst van Jezus al voorspeld. Het begon al in het paradijs, dat God tegen de slang zei, dat het nageslacht van de vrouw, hem zijn kop zou vermorzelen en dat hij in haar hiel zou bijten. Je kunt het lezen in Genesis 3:15.

Hier werd al meteen de enorme strijd tussen goed en kwaad zichtbaar. God gaf niet op in het paradijs, nee, direct maakte Hij het verloop bekend.

Er was nu een enorme strijd, waarin veel lijden zou zijn, maar uiteindelijk overwint het nageslacht van de vrouw, Jezus Christus, die het kwaad de kop vermorzelde.

2. Mijn leven heeft inhoudswaarde

Mijn leven heeft inhoudswaarde. Wat maakt een leven waardevol? Vaak is dat datgene wat blijft dat onvergankelijk is. Aan zijn vruchten kun je ook de waarde zien. Brengen ze iets in verandering ten goede. Is er een verandering? Een verbetering? Jezus zei al: **Aan de vruchten kent men de boom** – Matt. 7:16,20.

De grootste waarde van Jezus zijn leven is, dat Hij de mens weer bij de Vader thuis bracht. En iedere belemmering, van schuld, van ziekten, van leugens, heeft Hij teniet gedaan.

De inhoud van ons leven heeft een onvernietigbare waarde, omdat Jezus het begin is van het heil in ons leven, dus Zijn waarden zijn bij ons binnengekomen. Kenmerken van Zijn waarden zijn: op de eerste plaats

dat we weer bij de Vader gebracht zijn en verder: vergeving en een herstel, van vrede, van blijdschap, van eeuwig leven. En die waarde mogen we nu ook om ons heen uitzaaien.

3. Hoog zijn uw gedachten

Gods gedachten over jouw en mijn leven zijn gedachten van herstel, van zekerheid, dat de strijd door Jezus is gestreden en overwonnen. Dat wij, door in Jezus te geloven, nu een weg van herstel gaan, nu mogen leven in Zijn nabijheid, Zijn bescherming, Zijn herstel. En dat we dit ook aan anderen mogen doorgeven. Die gedachten van hoop en liefde mag je bedenken. Ze zijn waar en behoeden je voor het vergif van andere invloeden, alles is in Christus gemaakt tot Zijn eer. God was er al voordat er iets bestond en alles wat bestaat is er dankzij Hem.

Gods gedachten zijn altijd volledig en kloppend, ze zijn gericht op het goede, op herstel.

We kennen allemaal de gedachten van Jeremia 29:11 **Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over je koester, spreekt de Heer. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om je toekomst en hoop te geven. Dan zult u mij aanroepen en heengaan, u zult tot Mij bidden en Ik zal naar je luisteren. Je zult mij zoeken en vinden wanneer je naar Mij vragen zult met heel je hart.**

Ken Hem in al je wegen, Hij is je eerste hulp, maar ook je eerste Trooster, je eerste Liefdesbron.

4. Groot is de wijsheid

Het bedenken van Gods gedachten geeft mij hoop, en onbezorgdheid. De zekerheid dat Hij mij wijsheid wil geven in de situatie waarin ik nu ben, dat ontspant.

Salomo vroeg om wijsheid om zijn volk te leiden. God was zo ontroerd door deze vraag, dat Hij hem ook een overvloed gaf aan alles wat zijn leven nog mooier en gelukkiger kon maken.

In Psalm 37:30 staat: **De mond van de rechtvaardige brengt wijsheid tot uiting, zijn tong spreekt het recht.**

Dat is zo mooi dat er staat: de mond van de rechtvaardige en wij zijn rechtvaardig geworden door Jezus, dus mag je op Hem ook een beroep doen, zodat je wijsheid van Hem krijgt en wijsheid van Hem is wijsheid van de Vader.

5. De komst in mijn hart

Dat is heel persoonlijk, jouw hart, je hebt niets aan het kapitaal van je buurman. Je hebt zelf kapitaal nodig. Als jij je hart openstelt voor Hem, dan gebeuren er bijzondere dingen. In Ezechiël 11 vers 19 staat:

Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste. Ik zal het hart van steen uit hun vlees weg doen en hun een hart van vlees geven.

Schitterend toch, je hart dat vaak koud en onverschillig was en alleen maar IK-gericht, dat haalt Hij weg en door Zijn Geest krijg je dat nieuwe hart, waarin bewogenheid en liefde is. De Heer is in je hart gekomen. In je binnenste, in de kern van jouw wezen. In jouw unieke ZIJN.

6. U brengt vreugd'

Het verbaast mij dat er zo vaak gesproken wordt over vreugde in de Bijbel. Als ik om mij heen zie en hoor, is die vreugde vaak ver te zoeken. De Heer geeft vreugd', maar die vreugde gaat *door strijd heen*, omdat op deze aarde het kwaad iedereen nog wil aantasten. Maar het is een vreugd van een vrouw die een kind aan het baren is. De weeën zijn erg, heel erg, maar ze weet er komt een kind. Een gaaf kind, onaangetast door de duisternis en dat kind is tot alle goeds in staat. Die vrouw staart zich niet blind op de weeën, maar weet dat iedere wee haar dichterbij de geboorte van het kind brengt - Joh. 16:21. Laten we ons niet blind staren op de weeën maar vasthouden en zeker weten het kind komt, onbeschaadigd. Het plan van God komt tot voltooiing en wij zullen met Hem de weeën doorstaan en intens gelukkig zijn in de taak die we dan kunnen uitvoeren.

Wees blij, Hij wiens naam is 'IK BEN' is er altijd bij!

Tenslotte - voor de volledigheid - nog het tweede en derde couplet van het lied:

*Heer, ik ben zo blij dat 'k met U mag leven,
dat ik leer beseffen wie U bent,
U te leren kennen is mijn streven,
'k dank U dat U mijn verlangen kent.
Hoog zijn uw gedachten, die wil ik bedenken,
groot is de wijsheid die U mij wil schenken.
Heer, wat ben 'k U dankbaar dat ik met U leven mag,
'k word door U verblijd en vernieuwd van dag tot dag*

*Heer, ik ben zo blij dat uw Woord gaat leven,
dat ik leer verstaan Heer wat ik lees.
Want U hebt uw Geest aan mij gegeven,
door wiens kracht ik uit de doden verrees.
Hoog zijn uw gedachten, die wil ik bedenken,
Groot is de wijsheid die U mij wilt schenken.
Heer, wat ben 'k u dankbaar, omdat U uw plan ontvouwt
aan een ieder die zijn geloof op Christus bouwt.*

Zangbundel VEG Kampen, lied 13 (Tineke van Pagee).
Hieronder:

- De samenzang in de kleine volle evangelie gemeente Kampen (ongeveer 25 personen)
[13 \(VEG Kampen\) - Heer, ik ben zo blij met u](#)
- De instrumentale versie in een 'Band in a box'-opname van Henk Verbeek:
[13 \(BiaB-Kampen - Heer, ik ben zo blij met U](#)

WAT HET VOLLE EVANGELIE INHOUDT

In een notendop geschetst

Door Jildert de Boer

Dit artikel is geschreven met het oog op hen die via Hoger-Op in aanraking komen met het volle evangelie, om beknopt een aantal speerpunten uit onze boodschap te benoemen die een bepaald overzicht bieden. Daarbij kan het ook behulpzaam zijn voor broeders en zusters in een volle evangelie gemeente, om het één en ander nog eens kort op een rijtje te zetten (red.).

Wars van een hoogmoedige houding

Wat houdt het 'volle evangelie' concreet in? Niet dat wij gaan voor opgeschroefde pretenties of dat wij onze neus in verwaandheid omhoogsteken. Elke arrogantie of uiterlijk vertoon dient ons vreemd te zijn. We zijn niet uit op spektakel en bombarie, of op grote aantallen in het zichtbare, maar we richten ons vooral op de innerlijke ontwikkeling van het leven van God in ons. Wij geloven in het leven uit de volheid van Gods genade en we willen dat serieus uitwerken in ons eigen, persoonlijke leven en in de gemeenten (in nauwere verbondenheid met een aantal gemeenten in Nederland en enkele in België en Duitsland en allen die met ons in contact komen).

Klik [HIER](#) om verder te lezen...

Het komt ook deze maand als artikel op www.hoger-op.nl

DEEL 2 SERIE 'HET VOLLE EVANGELIE'

Door redactie

Het volle evangelie: vernieuwing van denken verandert je leven – over de gezonde leer:

Het werk van Gods Geest en het toetsen van ultra-charismatische uitingen; 20 hoofdstukken, 225 pagina's.

Het boek van Jildert de Boer is te bestellen door het overmaken van € 18,50 o.v.v. van deel 2 en uw naam en adres op rek. nr. NL22 INGB 0007 738672 van Uitgeverij Verdieping en Aan-sporing en het wordt u toegezonden.

GEDICHT

GENADE

Mijn hart werd verwond
Ik hoorde mensen
over iemand spreken
op een manier
die mij enorm tegenstond

het deed mijn hart zeer
ik had op dat moment
totaal geen verweer
ik was verstomd

en nu? met de dagen
blijft het aan me knagen
ik draag het met me mee

de gesproken woorden
komen steeds terug in mijn kop
er komen veroordelingen in me op

Gebod:

"Heer, help mij om mens en macht te scheiden
geen veroordeling maar vergeving, keer op keer
Kijken naar de ander zoals U naar mij kijkt.

Genade. Genade. Genade.

Telkens weer

Steeds meer

Amen"

Gerrit van Ek

MEDEDELINGEN

- Uiterste datum indienen kopij is **op 15-11** voor no. 11 van jaargang 4, **nov. 2025. Verschijning: ongeveer 25-11.**
- In het volgende nummer o.a. 1 Tessalonicenzen (7), dat stond nog over en een jeugdartikel van Zeina Bassa-Dafesh 'Een ligdeken met een boodschap.' *Van flashback naar flashforward.*

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Index en trefwoordenregister

Index

Trefwoordenlijst

Bijgewerkt tot 21-10-2025

Liederen

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLjBZGSolNxIH5HZw9Xk5u7cdgbgkdOZQy>

Kapelklanken liederen (goede kwaliteit).

https://www.youtube.com/playlist?list=PLM2JJsIUjgYVWz1rY2ab4dA_P9EFvp3zT **Breekt uit in gejuich liederen** (matige tot redelijke kwaliteit).

Redactie:

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

TEKST HOGER-OP LASTIG LEESBAAR?

Maak de tekst groter door je wielte te rollen. Dus Control + wielte.